

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/349/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512207827
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512207827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Ladislava Duditša vo veci žalobcu V. Z. Y., s.r.o. so sídlom v V., Š.D. XX, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému Š. B., nar. XX.X.J., bytom V. J., J. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42247268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Košice, Stará Baštová 2, o zaplatenie 248,95 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 8C 174/2012-35 z 26.3.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 29,39 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 58,42 € na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu F. Z., a.s. a žalovaný písomne dojednali zmluvnú pokutu v dodatku k zmluve o pripojení FIX 300 uzavretej podľa § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z.z., v ktorom sa žalovaný zaviazal na mesačné minimálne zmluvné dobitie 300 Sk s DPH po dobu 24 mesiacov, že z obsahu predloženej zmluvy, ani z jej dodatku nie je zrejmé, kedy bola zmluva uzavretá a kedy začala plynúť doba viazanosti, že faktúrou č. J. zo dňa 30.11.2007 bola fakturovaná cena mobilného telefónu zn. F. v sume 248,95 €, pričom táto bola vystavená za zúčtovacie obdobie od 8.5.2009 do 7.6.2009, teda po uplynutí doby 19 mesiacov a z dodatkov predložených žalobcom nemožno zistiť, kedy žalovaný porušil svoju povinnosť uhrádzať minimálne dobitie v sume 300,- Sk mesačne, ani po akú dobu zotrval v zmluvnom vzťahu. Súd prvého stupňa nárok právne posúdil podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a/, § 42 ods. 4 písm. b/, § 43 ods. 5 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, na právny vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách §§ 52 ods. 1 a 2, 52 ods. 1 a 4, § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení novely vykonanej zák. č. 150/2004 Z.z. a po vyhodnotení vykonaných dôkazov na právny vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia dospel k záveru, že žalobca ponúka svoje služby prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ zmluvné podmienky nemôže ovplyvniť, čo platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žiada od spotrebiteľa zaplatiť vždy v nemennej výške bez ohľadu na

to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Podmienky, za ktorých žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa, keďže pri dojednaní zmluvnej pokuty sa vôbec neprihliada na to, či spotrebiteľ dobu viazanosti aspoň čiastočne dodrží, a tak zmluvná pokuta plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, a preto je neobhájiteľná a ako neprijateľná je neplatná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý mal vo veci úspech, náhradu trov konania účelne vynaložených na právne zastúpenie v konaní právnym zástupcom vedľajšieho účastníka pozostávajúcich z odmeny a náhrady hotových výdavkov za dva úkony právnej pomoci vo výške 58,42 € podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca odôvodniac ho odvolacími dôvodmi podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. Citoval ust. § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a mal za to, že súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a jednak benefit, ktorý žalovaný získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu počas 24 mesiacov. Rozsudok považoval za arbitrárny (poukazujúc na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, uznesenie sp. zn. 5 Cdo 106/2010), tiež vnútorne rozporný až nelogický, keďže súd prvého stupňa označuje dojednanie zmluvnej pokuty za neobhájiteľné a neplatné, a to z dôvodu, že plní funkciu paušalizovanej náhrady škody. Aplikáciou argumentov uvedených súdom tak možno dôjsť až k záveru, že dojednanie akejkoľvek zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zo strany spotrebiteľa je dojednaním absolútne neplatným, nakoľko súd naň prihliada ex offa. Uviedol, že objektívne nemá možnosť zabezpečiť plnenie záväzkov zo strany žalovaného iným spôsobom, ako dojednaním zmluvnej pokuty, funkcia ktorej ako zabezpečovacieho prostriedku spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas a riadne plnil. Zmluvná pokuta má navyše povahu paušalizovanej náhrady škody, žalobca teda nemusí preukazovať, že mu škoda vznikla ani že vznikla v určitej výške, ale môže žiadať náhradu na základe skutočnosti, že nastal prípad, pre ktorý bola zmluvná pokuta dohodnutá. Výšku zmluvnej pokuty je potrebné podľa neho posudzovať vo vzťahu k rozdielu štandardnej a akciovej ceny mobilného telefónu, ako i k hodnote benefitu, ktorý žalovaný na základe dodatku k zmluve o pripojení od žalobcu dostal. Bol toho názoru, že formu zmluvy, ktorú používal jeho právny predchodca, nemožno bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý žalovanému neumožňuje ovplyvniť jej obsah. Poukázal tiež na to, že druh mobilného telefónu si žalovaný mohol vybrať sám a podľa zvoleného modelu telefónu bola rozdielna výška jeho štandardnej a akciovej ceny, a teda i zmluvnej pokuty, pričom napríklad vôbec nemusel k zmluve o pripojení odkúpiť mobilný telefón a v takom prípade by bola zmluvná pokuta automaticky znížená o jeho hodnotu. Motiváciou zákazníkov pre uzatvorenie dodatku k zmluve o pripojení s viazanosťou 24 mesiacov bola aj práve akciová cena mobilného telefónu, ako i zvýhodnené volania či ceny mesačných programov, ktorých hodnotu jeho právny predchodca musel zabezpečiť zmluvnou pokutou pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Ak by žalovaný neporušil povinnosti vyplývajúce z dodatku k zmluve, po uplynutí dohodnutej doby by získal mobilný telefón za zlomok jeho skutočnej ceny a výhodnejšie ceny volaní, resp. mesačných programov oproti zákazníkovi, ktorí uzatvorili zmluvu o pripojení bez viazanosti. Bol toho názoru, že rozsudkom súd poskytuje ústavne nekonformný výklad ustanovení Občianskeho zákonníka, zasahujúci do zásady zmluvnej slobody, na ktorej je postavené súkromné právo Slovenskej republiky, nezabezpečuje účastníkovi spravodlivú ochranu ich práv a oprávnených záujmov, ale obmedzuje ich zmluvnú slobodu a žalobcovi priam znemožňuje výkon podnikateľskej činnosti z dôvodu absolútneho zákazu zabezpečovať plnenie povinností spotrebiteľa prostredníctvom zmluvnej pokuty. Dojednanie o zmluvnej pokute je len zabezpečenie prospechu poskytnutého žalovanému. Uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty ako subsidiárneho práva, ktoré žalobcovi vzniklo až porušením primárnej povinnosti žalovaného platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ako to tvrdí súd prvého stupňa. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považoval za nedostatočné, keďže sa súd dostatočne nevysporiadal so zvýhodnenou kúpnou cenou mobilného telefónu a hodnotou benefitu, ktorý bol zabezpečený zmluvnou pokutou. Odôvodnenie neprijateľnosti zmluvnej pokuty v rozsudku podľa žalobcu nemôže obstať ako dostatočné a presvedčivé odôvodnenie neprijateľnosti akejkoľvek zmluvnej podmienky, v akejkoľvek zmluve o pripojení a ktoréhokoľvek komunikačného operátora. K tvrdeniu súdu o neplatnosti dojednaní zmluvnej pokuty, odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove

č.k. 9Co 31/2012-157 z 19.3.2013, podľa ktorého v prípade zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve je treba rozlišovať medzi neplatnosťou zmluvného dojednania o zmluvnej pokute podľa ust. § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi a jej neplatnosťou ako neprímeranej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 OZ pre neprímerane vysokú sumu sankcie. Prímeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Zmluvnú pokutu možno považovať za prímeranú sankciu, pokiaľ neprímerane neprekračuje tak výšku zabezpečenej sumy (uhradzovacia funkcia), ako aj súhrn prípadných škôd, ktoré možno v konkrétnom prípade očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti (sankčná funkcia). Znamená to, že súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprímerane presahuje plnenia, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Pre záver o neprímeranosti (nekalosti) zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, lebo je vylúčené urobiť záver o neprímerane vysokej sankcii len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty preto vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstate nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať a žalovanému uložiť povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že súdy Slovenskej republiky zmluvnú podmienku spoločnosti D. a.s., ktorá je svojím významom rovnaká so zmluvnou podmienkou v danej veci, vyhlásili za neprijateľnú, napr. rozsudkami Krajského súdu v Košiciach č.k. 18Co 136/2010 z 9.5.2011, 2Co 137/2010 z 29.6.2011, preto žalobca podľa § 53a ods. 1 OZ mal zakázané používať a uplatňovať si túto neprijateľnú podmienku s obdobným významom, a označené rozsudky podľa neho sa vzťahujú aj na zmluvnú pokutu, ktorú si žalobca uplatňuje v danej veci. Tvrdil, že zmluvná pokuta pre spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch s viazanosťou s dodávateľom nemá byť zjavne neprímeraná, ktorá by nepoškodzovala spotrebiteľov a ktorej výška by sa znižovala v závislosti na dĺžke zotrvania spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu. Dodávateľ sa tak môže vyhnúť situácii, že ním navrhnutá a dojednaná zmluvná pokuta má charakter neprijateľnosti, pretože je objektívne spôsobilá privodiť spotrebiteľom ujmu. Poukázal na to, že zmluva o pripojení je koncipovaná tak, že nárok na zmluvnú pokutu vznikne dodávateľovi za každé jednotlivé porušenie zmluvných povinností. Napadnutý rozsudok považoval za nesprávny aj z toho dôvodu, že žalobca neindividualizoval, za aké konkrétne porušenie povinnosti si zmluvnú pokutu uplatňuje. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi uložiť povinnosť zaplatiť mu na účet č.ú. J., VS: 150048, trovy odvolacieho konania pozostávajúce z odmeny vo výške 21,58 € a paušálnej náhrady hotových výdavkov 7,81 € za vyjadrenie k odvolaniu, celkom vo výške 29,39 €.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 14.1.2015 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov (podľa § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p.) sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Odvolanie žalobcu nemožno považovať za opodstatnené, lebo súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyplynuli z prednesov účastníkov a vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa svojej úvahy v súlade s § 132 a nasl. O.s.p., na zistený skutkový stav aplikoval relevantné právne predpisy, a správne tak posúdil žalobcom uplatnený nárok.

Skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, a neumožňujú ani záver o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku.

V danej veci súd prvého stupňa uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyplývajúci zo zmluvy o pripojení v spojení s dodatkom k zmluve uzavretej medzi účastníkmi podľa § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov správne posudzoval predovšetkým podľa dohodnutých zmluvných podmienok a správne vzťah účastníkov posúdil ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou.

Zmluva o pripojení a dodatok k nej uzavretá medzi účastníkmi konania je typickou štandardnou formulárovou zmluvou, na ktorú zásadne dopadá súdna kontrola v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ. Zmluvné podmienky boli totiž vopred dané dodávateľom a žalovaný ako spotrebiteľ mal sice možnosť sa s nimi oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemal možnosť už ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích právnych prostriedkov slúžiacim na zabezpečenie splnenia záväzku dlžníka, ktorá má zároveň sankčný charakter, lebo účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, postihuje nepriaznivým následkom v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť dohodou určenú peňažnú sumu, a to aj vtedy, keď porušením povinnosti veriteľovi alebo dlžníkovi nevznikla žiadna škoda. Zmluvná pokuta ďalej plní aj funkciu preventívnu tým, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby riadne a včas splnil zmluvný záväzok. Zmluvnú pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. V dohode o zmluvnej pokute však musí byť jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť,

na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. Ako vyplýva z § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dohoda o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu, inak by bola neplatná (§ 40 ods. 1) a musí byť v nej určená výška pokuty alebo spôsob, akým sa určí tak, aby o tom nevznikli žiadne pochybnosti.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa uplatnený nárok posúdil v súlade so zákonom a zásadami v oblasti ochrany spotrebiteľa ustálenými v súdnej praxi, berúc do úvahy kritériá, na ktorých je inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky založený. Správne konštatoval neprijateľnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute v zmluve o pripojení uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako zmluvnej podmienky, ktorá (objektívne) zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Keďže zákon takúto zmluvnú podmienku v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sankcionuje absolútnou neplatnosťou, z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, pokiaľ žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodnú zamietol.

Skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve možno označiť také dojednanie o zmluvnej pokute, ktorú dodávateľ žiada od spotrebiteľov v paušálnej výške bez ohľadu na to, o aké zmluvné porušenie pôjde a hrozba zmluvnej pokuty existuje pri akomkoľvek porušení zmluvnej povinnosti, alebo kde neprimeranosť sankcie sa prejavuje osobitne v súvislosti s časovým aspektom, keď spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či poruší zmluvnú povinnosť na začiatku alebo na konci doby viazanosti.

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku i k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd považuje za potrebné dodať, že v danej veci žalobca uplatňuje sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu počas vymedzenej doby viazanosti. Z obsahu žaloby a jej príloh však nevyplýva, kedy bola zmluva o pripojení so žalovaným uzavretá, keďže zmluva o pripojení Fix nachádzajúca sa v spise (č.l. 2), ani dodatok k nej (č.l. 26) nie sú datované. Žalobca neposkytol súdu dostatočné podklady pre posúdenie, kedy začala plynúť doba viazanosti, v akom rozsahu a za aké obdobie žalovaný neuhrádzal poskytnuté služby v lehotách splatnosti určených zmluvou a faktúrami, za aké obdobie v rámci viazanosti si povinnosti v zmysle zmluvy plnil riadne, kedy porušil svoju povinnosť uhrádzať minimálne mesačné dobitie v sume 300,- Sk a kedy došlo k ukončeniu (prerušeniu) poskytovania služieb. Nepreukázal tak rozhodujúce skutočnosti (skutkové okolnosti) a neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že mu (či jeho právnemu predchodcovi Z., a.s.) vznikol proti žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Vzhľadom na uvedené, ako aj na dôvody obsiahnuté v preskúvanom rozsudku, odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech vo veci nemal (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.). Trovy vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny v tarifnej sadzbe 21,58 € a náhrady hotových výdavkov 7,81 € jeho zástupcu - advokáta za vyjadrenie k odvolaniu žalobcu z 13.8.2013 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, celkom vo výške 29,39 €, ktoré je žalobca povinný zaplatiť JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.